

Sterren

Soms lig ik in bed naar de sterren te turen.
Wat zijn het er veel en wat lijken ze klein!
Ik zou willen weten hoeveel het er zijn.
Ze allemaal tellen, hoe lang zou dat duren?

Misschien wel zo lang als de rest van mijn leven,
misschien nog wel langer. Hoe lang zou dat zijn?
Ik voel me opeens ongelofelijk klein.
Een uur op de klok duurt opeens nog maar even.

Een jaar wordt een dag, wordt een halve seconde.
Mijn kamer en ik worden kleiner dan klein,
steeds kleiner, totdat ik tenslotte verdwijnt
en nooit meer door iemand kan worden gevonden.

Wie ben ik? Waar was ik? Waar ben ik gebleven?
Is dit nu de hemel? Hoe zou het daar zijn?
Dan hoor ik mijn moeder. Ze sluit het gordijn
en komt me voorzichtig een nachtzoentje geven

Uit: Dood-gewoon/ Bette Westera en Sylvia Weve (Gouden Griffel 2015)

Gevonden op <https://www.geloventhuis.nl/2015/omhoog-vallen/vertellen/twee-gedichtjes-overgenomen-uit-dood-gewoon.html>